Prima instanță: Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni (judecător: Svetlana Bîcu)
Dosarul nr. 2r-652/24
2-23188884-02-2r-23022024

D E C I Z I E

09 aprilie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai și Viorica Mihaila

Examinând fără participarea părților recursul declarat de avocatul Viorel Gortolomei, în interesele recurentului *****,

în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Solonari Lucia în interesele lui J***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2023, avocatul Solonari Lucia, acționând în interesele reclamantului J***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui *****, solicitând încasarea din contul acestuia a sumei de 124 186 lei cu titlu de cost al lucrărilor neexecutate; a sumei de 1 908, 72 lei cu titlu de dobândă de întârziere; a sumei de 3 782, 84 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acţiunii spre examinare în instanţa de judecată și a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Concomitent cu înaintarea acțiunii în instanța de judecată, reclamantul J***** a solicitat și aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești din conturile bancare ale pârâtului *****, în limita valorii acțiunii - 126 094, 72 lei.

În motivarea cerinţei de asigurare a acţiunii, reprezentantul reclamantului J*****, avocatul Solonari Lucia indică că, cererea de chemare în judecată are la bază neexecutarea neîntemeiată de către ***** a obligaţiei de a face lucrările de apeduct şi canalizare la casa de locuit situată în or. Ialoveni, ***** pentru care a încasat în avans de la reclamant suma de 162 600,00 lei.

Afirmă că, pârâtul ***** în termenul acordat suplimentar de către reclamantul J***** în vederea soluţionării problemei pe cale amiabilă, prin somaţia expediată la 31 octombrie 2023, care a fost recepţionată de către pârât, aşa şi nu şi-a onorat obligaţiile asumate şi nu a restituit reclamantului - J***** suma lucrărilor neexecutate pentru care a încasat banii în avans.

Reiterează că, având în vedere faptul că, de la achitarea în avans către pârâtul ***** a costului lucrărilor şi până la momentul de faţă au trecut între 7 şi 9 luni de zile, executarea lucrărilor de apeduct şi canalizare la casa de locuit situată în or.Ialoveni, ***** nu au fost realizate, iar pârâtul ***** nu a restituit reclamantului costul lucrărilor pe care nu le-a executat şi nici nu a întreprins careva acţiuni în vederea soluţionării problemei apărute pe cale amiabilă, presupune că pârâtul ***** nu are intenţia de a executa lucrările pentru care a încasat banii în avans şi nici intenţia de a restitui reclamantului J***** costul lucrărilor neexecutate.

Precizează, că toate circumstanţele cauzei, certifică intenţia pârâtului *****, în tergiversarea soluţionării problemei, fapt care atestă atât certitudinea rezonabilă a unor probleme financiare ale pârâtului, cât şi incertitudinea executării unei eventuale hotărâri privind încasarea sumei de la ultimul. Or, la caz, sunt toate motivele de a crede că această tergiversare urmăreşte în prim plan înstrăinarea bunurilor deţinute cu titlu de proprietate, astfel încât, să nu fie posibilă executarea unei hotărâri pe marginea problemei deduse judecăţii.

În succederea raţionamentelor enunţate supra, susţine avocatul Solonari Lucia şi faptul că suma ce face obiectul acţiunii deduse judecăţii este certă, lichidă şi confirmată prin acte justificative anexate, în copii autentificate în modul prevăzut de lege, la materialele cauzei (factură fiscală, actul decontărilor reciproce, somaţia de plată). Suplimentar, relevă şi faptul că suma datoriei este una considerabilă pentru reclamant, iar nerestituirea acesteia de către pârât are consecinţe negative directe asupra calităţii vieţii reclamantului, or din lipsă de mijloace financiare, reclamantul este în imposibilitatea finisării lucrărilor de construcţie a casei de locuit, banii destinaţi unor alte lucrări de construcţie trebuind a fi achitaţi pentru finisarea lucrărilor de apeduct şi canalizare.

Menţionează că, pârâtul, odată cu înaintarea în instanţa de judecată a cererii de chemare în judecată, va urmări înstrăinarea tuturor bunurilor sale tocmai pentru a face imposibilă, pe orice cale, încasarea sumelor datorate reclamantului, motiv

pentru care solicită instanţei de judecată suport, prin aplicarea măsurilor de asigurare a prezentei acţiuni.

Totodată, consideră oportun a menţiona şi faptul că, din moment ce pârâtul i-a comunicat reclamantului şi a declarat ulterior şi organului de poliţie că unul dintre motivele neexecutării lucrărilor l-a constituit lipsa mijloacelor băneşti pentru repararea tehnicii cu care trebuia să executate lucrările (de săpare/astupare a tranşeelor reţelei de apeduct şi canalizare), astfel sunt toate temeiurile de a presupune că pârâtul a cheltuit banii încasaţi de la reclamant şi nu dispune de ei pentru a-i restitui ultimului.

Subliniază că, de facto, la momentul de faţă există riscul ca pârâtul să-şi înstrăineze bunurile deţinute, pentru ca reclamantul să nu-şi poată restitui suma de bani solicitată. Or, în cazul în care pârât nu a reuşit încă, să-şi înstrăineze bunurile, reclamantul mai are încă şansa de a-şi recupera banii. Riscul iminent şi real privind înstrăinarea de către pârât a tuturor bunurilor deţinute cu drept de proprietate se confirmă inclusiv prin faptul că pârâtul continuă să ignore reclamantul, în partea ce ţine de restituirea costului lucrărilor neexecutate şi remedierea celor executate neconform.

Prin încheierea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024 a fost admisă parțial cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii înaintată de J*****.

S-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului ***** în limita sumei de 124 186 lei.

La 20 februarie 2024, avocatul Gortolomei Viorel, acționând în interesele recurentului ***** a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024, solicitând casarea încheierii și anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate față de acesta.

În motivarea cererii de recurs a menționat că, conform înţelegerii verbale şi a devizului de cheltuieli prezentat, conform căruia s-au executat lucrările apeduct şi canalizare, lucrările menţionate în deviz s-au executat în totalitate. Totodată, consideră că instanţa de judecată nu a intrat în esenţa cauzei date, din motiv că reclamantul J***** a solicitat încasarea sumelor de bani pentru executarea lucrărilor de captare a apelor pluviale şi nicidecum a celor de canalizare şi apeduct.

Susține că, nu putea să execute lucrări de captare a apelor pluviale, or pîrîtul nici nu a fost contractat în acest sens, or aceste lucrări urmau a fi efectuate în baza unui deviz de lucrări care nici nu a fost solicitat de la ultimul.

Relevă că, lucrările de canalizare şi apeduct efectuate la bunul imobil situat în or. Ialoveni str. Spartac nr.30 au fost executate fără careva abateri şi în totalitate servește faptul că bunul imobil în cauză a fost conectat la serviciile de apă şi canalizare la data de 26.06.2024 prin încheierea contractului de prestare a serviciilor dintre SA„Apă-Canal„ şi J*****. Or, în cazul în care bunul imobil situat

în or. Ialoveni str. Spartac nr.30 era conectat la serviciile de apă şi canalizare încă din luna iunie 2024, nu puteau fi executate în octombrie 2024 lucrări de trasare a apei şi canalizare, lucru exclus, fapt ce va fi probat în instanţa de judecată.

Precizează că, la materialele cauzei nu există nici un raport de expertiză care ar constata volumul lucrărilor executate de către ***** privind conectarea la serviciile de canalizare şi apeduct al imobilului situat în or. Ialoveni str. Spartac nr.30. La materialele cauzei fiind anexat doar un deviz eliberat de SRL „MIDE CONDUCT,, conform căruia nu s-au executat lucrări la bunul imobil situat în or. Ialoveni str. Spartac nr.30, fiind prezentat doar o factură în sumă de 15000,00 lei pentru conectare la apeduct, fără a fi prezentat un act de executare a lucrărilor executate în acest sens.

Afirmă că, mai mult ca atît, instanţa de judecată eronat a considerat existenţa pericolului iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărîri judecătoreşti adoptate în favoarea reclamantului.

Consideră că, instanţa de judecată urma să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Acesată necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii, or la caz nu au fost indicate asemenea circumstanţe de către reclamant.

Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În această ordine de idei, Colegiul civil reține că încheierea contestată a fost pronunțată la data de 05 ianuarie 2024, iar la materialele cauzei nu se atestă careva dovezi de recepționare a încheierii contestate. Corespunzător, instanţa de recurs consideră recursul declarat la 20 februarie 2024, în termen.

Studiind şi analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră recursul întemeiat, pasibil de respins, cu menținerea încheierii instanţei de fond din 05 ianuarie 2024, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.art.423, 424 alin. (1) şi art. 426 alin. (3) CPC, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Potrivit art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea primei instanţe.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

După cum reiese din actele dosarului, la data de 29 decembrie 2023, avocatul Solonari Lucia, acționând în interesele reclamantului J***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui *****, solicitând încasarea din contul acestuia a sumei de 124 186 lei cu titlu de cost al lucrărilor neexecutate; a sumei de 1 908, 72 lei cu titlu de dobândă de întârziere; a sumei de 3 782, 84 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acţiunii spre examinare în instanţa de judecată și a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Concomitent cu înaintarea acțiunii în instanța de judecată, reclamantul J***** a solicitat și aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești din conturile bancare ale pârâtului *****, în limita valorii acțiunii - 126 094, 72 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024 a fost admisă parțial cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii înaintată de J*****.

S-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului ***** în limita sumei de 124 186 lei.

La 20 februarie 2024, avocatul Gortolomei Viorel, acționând în interesele recurentului ***** a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024, solicitând casarea încheierii și anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate față de acesta.

Colegiul civil consideră drept justă soluția instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu art.4 Cod de procedură civilă, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăţilor şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociaţiilor lor, ale autorităţilor publice şi ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societăţii, în consolidarea legalităţii şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Conform art.5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.174 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În baza art.175 alin.(1), alin.(2) Cod de Procedură Civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța poate aplica, după caz, şi alte măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1)-(3) CPC, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces. Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

Instanţa de recurs reţine că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărîri judecătoreşti definitive.

Așadar, art.174 CPC enunţă o singură motivaţie de a cere asigurarea acţiunii civile - în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Întrucît asigurarea acţiunii civile constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către judecător sau instanţă măsurile de asigurare a acţiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenţie ţinînd cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acţiunii trebuie să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

Colegiul civil relevă că, din cererea de chemare în judecată urmează că, pârâtul ***** a manifestat rea-credinţă în ceea ce priveşte restituirea pretinsei datorii şi a plăţilor aferente, care este una considerabilă, fără a aduce la cunoştinţa reclamantului recunoaşterea sau nerecunoaşterea ei, executarea sau motivele neexecutării obligaţiilor civile pretinse de reclamant, iar în aceste circumstanţe, se constată că pârâtul poate întreprinde măsuri în vederea evitării răspunderii civile.

Instanța de recurs reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitanților, care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Colegiul ține să învedereze că asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul reține că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța verifică raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există perriculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, necesitatea și scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri.

Potrivit jurisprudenței CtEDO în materie, satisfacţia echitabilă garantată unei persoane implică inclusiv şi posibilitatea de executare corespunzătoare a hotărîrii judecătoreşti emise, iar potrivit reglementărilor legislației procesual civile, asigurarea acţiunii constituie una din garanţiile principale ale apărării drepturilor persoanelor antrenate în proces şi un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantului, în cazul în care pîrîtul va acţiona cu rea-credinţă sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărîrii.

În acest sens, Colegiul Civil reţine că prima instanţă a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele de fapt importante pentru examinarea cererii de asigurare a

acțiunii și just a concluzionat asupra aplicării sechestrului pe bunurile, pe sumele de bani ale pârâtului *****, în limita sumei de 124186 lei.

Mai mult ca atât, aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacele financiare ale pîrîtului *****, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 ianuarie 2024, nu duce la încălcarea dreptului de proprietate a pârâtului, deoarece aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu constituie o ingerință inadmisibilă în dreptul de proprietate a recurentului garantat de art. 1 Protocolul nr.1 adițional al CEDO, or asigurarea acțiunii este o măsură dispusă în scopul înlăturării deficiențelor care pot apărea la punerea în executarea a unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile unei părți, așa cum art. 6 CEDO garantează persoanelor, inclusiv dreptul la executarea hotărârii judecătorești.

Relevant este și faptul că aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a acțiunii, constituie o ingerință a autorităților statului în dreptul la respectarea bunurilor persoanei, iar ca această ingerință să fie una justificată trebuie să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, proporțională dreptului încălcat și să urmărească un scop legitim.

Analizând circumstanțele invocate întru motivarea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, se reține că ingerința este prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și care urmărește un scop legitim, cel de a asigura executarea ulterioară a hotărârii judecătorești.

Drept urmare, apreciind proporționalitatea între dreptul încălcat și scopurile urmărite de reclamant, Completul de judecată consideră în speță, aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, ca fiind legală și întemeiată.

Aceasta demonstrează netemeinicia argumentului recurentului, precum că, lucrările de canalizare şi apeduct efectuate la bunul imobil situat în or. Ialoveni str. Spartac nr.30 au fost executate fără careva abateri şi în totalitate serveşte faptul că bunul imobil în cauză a fost conectat la serviciile de apă şi canalizare la data de 26.06.2024 prin încheierea contractului de prestare a serviciilor dintre SA„Apă-Canal„ şi J*****, or aceste argumente țin de fondul cauzei.

Instanța de recurs observă că instanța de fond întemeiat a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, deoarece în speță reclamantul a motivat suficient de argumentat și convingător necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Colegiul civil relevă că, măsurile de asigurare a acțiunii în esența lor sunt acțiuni de control asupra utilizării bunurilor și preîntâmpină acțiunile cu rea-credință de înstrăinarea, degradarea sau diminuarea valorii acestora, tocmai pentru a face posibilă executarea efectivă și fără careva obstacole a unei hotărâri judecătorești adoptată în favoarea unei părți.

În așa circumstanțe, în accepțiunea Colegiului, prin aplicarea de către instanța de fond a măsurilor de asigurare a acțiunii sus indicate, în speță s-a realizat scopul

instituirii măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin această măsură asiguratorie se va garanta executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii.

Totodată, instanța de recurs consideră că este necesar de menționat faptul că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărîri judecătoreşti definitive, iar aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluţionează rapid şi într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.

O altă circumstanță în acest sens care necesită a fi menționată este că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să fie analizată prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor și dreptul fundamental de proprietate privată a persoanei.

Analizând circumstanțele invocate întru motivarea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, apreciind proporționalitatea între dreptul încălcat și scopurile urmărite de reclamant, Completul de judecată consideră aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, ca fiind întemeiată și rezonabilă.

Sub un alt aspect, analizând încheierea contestată prin prisma normelor legale citate, Colegiul Civil reţine că, instanţa de judecată a emis o soluţie legală şi întemeiată, bazată pe cercetarea probelor pertinente şi concludente, deja existente la materialele dosarului.

Din motivele sus-menționate, instanța conchide că argumentele recurentului sunt combătute integral prin concluziile expuse mai sus, fiind indubitabil că aplicarea măsurilor de asigurare în speță este necesară și nu contravine scopului prevăzut de art.174 CPC.

Afirmațiile recurentului precum că, instanţa de judecată eronat a considerat existenţa pericolului iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărîri judecătoreşti adoptate în favoarea reclamantului, sunt declarative, or acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121, art.122 Codul de procedură civilă.

În consecinţă, instanţa de recurs, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de

succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

Colegiul reține și faptul că recurentul contrar prevederilor art.432 CPC, nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea acesteia.

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În consecință, având în vedere că soluția oferită de prima instanță este una corectă, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de de avocatul Viorel Gortolomei, în interesele recurentului *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 05 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Solonari Lucia în interesele lui J***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila